

PLANTELE NE UNESC

LILI GHERLE DIN REȘIȚA

Copilăria trăită la sat este cea mai frumoasă și minunată parte a vieții

De această dată o prezentăm pe Lili Gherle din Reșița, președinta Asociației „Uniți Reușim”, care se concentrează a sprijini persoanele aflate în dificultate. În cadrul asociației derulează proiecte concrete: oferă ajutor financiar și tot ce este necesar pentru a le îmbunătăți viața.

Pe lângă grija față de oameni, au proiecte dedicate și protejării naturii și patrimoniului, precum acțiuni de curățenie, promovarea căii ferate Oravița-Anina și a valorilor Banatului Montan. Iar pasiunea ei pentru flori are legătură tot cu copilăria trăită la sat. Pentru ea, florile nu sunt doar decor, ci viață, echilibru și liniște. Totodată prepară gem simplu, fără conservanți, dulceață cu gustul intens și aromat, compot care păstrează gustul natural, murături asortate etc. Fiecare conservă este făcută cu grijă și dragoste, păstrând gustul autentic.

Te rugăm să ne vorbești de cea mai frumoasă și minunată parte a vieții tale?

Cea mai frumoasă și minunată parte a vieții mele este copilăria trăită la sat. Acolo am învățat ce înseamnă munca, răbdarea și respectul pentru natură și pen-

tru oameni. Am crescut printre câmpuri și grădini, la cules de porumb, cartofi, floarea-soarelui și cânepă. Pentru noi, fetele, era firesc să avem grijă de livadă, de vița de vie, de animale și de tot ce însemna gospodărie. Părinții mei aveau pământ și ne-au crescut cu ideea că nimic nu vine ușor, dar totul capătă valoare atunci când pui suflet și muncă. Satul m-a învățat disciplina fără asprime, solidaritatea fără vorbe mari și bucuria lucrurilor simple: mirosul pământului lucrat, roadele strânse cu mâinile noastre, liniștea de la apus. Acea copilărie m-a format ca om. De acolo vine legătura mea profundă cu natura, respectul pentru muncă și dorința de a fi utilă comunității. Este fundația pe care s-a clădit tot ce sunt astăzi.

Ai trăit mulți ani în Banatul Montan, în orașul Anina cu o industrie dezvoltată dar și cu un trecut glorios, o faună și o flora deosebită. Ce faci

tu, concret, ca acestea să rămână pentru generațiile următoare?

Banatul Montan, iar în mod special Anina, nu este doar locul în care am trăit, ci un spațiu care m-a responsabilizat. Este o zonă cu un trecut industrial impresionant, dar și cu o natură rară, care nu se mai poate recupera odată pierdută. Tocmai de aceea am ales să nu fiu doar martor, ci implicată activ. Concret, mă implic în acțiuni de voluntariat, în proiecte comunitare și în inițiative care pun în valoare patrimoniul natural și industrial: susținerea și promovarea căii ferate Oravița-Anina, educația civică, sprijinirea comunităților vulnerabile și colaborarea cu jurnaliști, oameni de cultură și voluntari din țară și din afara ei pentru a face cunoscute aceste locuri. Cred că protejarea faunei, florei și a memoriei industriale nu se face doar prin vorbe, ci prin prezență, consecvență și presiune civică atunci când este nevoie. Încerc să transmit mai departe generațiilor tinere respectul pentru acest patrimoniu, să le arăt că ceea ce au aici este valoros și merită apărut. Ce rămâne pentru generațiile următoare depinde de ce facem astăzi. Eu aleg să fac, chiar și atunci când este greu sau incomod.

Casa ta de la Reșița este o expoziție florală permanentă. Vorbește-ne despre pasiunea ta pentru flori și care îți sunt florile preferate?

Pasiunea mea pentru flori vine tot din copilăria trăită la sat. Pentru mine, florile nu sunt doar decor, ci viață, echilibru și liniște. Casa mea din Reșița a devenit, în timp, o mică expoziție florală permanentă pentru că îmi place să trăiesc înconjurată de verde, de culoare și de energie bună.

Îngrijirea florilor mă învață zilnic răbdarea și grija. Fiecare plantă are ritmul ei, nevoile ei, exact ca oamenii. Florile te obligă să fii atent, prezent și consecvent. Dacă le oferi ce au nevoie, te răsplătesc din plin. Am, desigur, flori preferate, dar nu pot spune că iubesc doar unele. Îmi plac florile de grădină, cele simple, dar și cele care cer mai multă atenție. Trandafirii, mușcatele, crinii, lalelele sau florile de sezon îmi aduc bucurie fiecare în felul ei. Nu aleg florile după modă, ci

după ce transmit și după legătura pe care o creează cu spațiul în care trăiesc. Florile sunt pentru mine o formă de terapie, o continuare firească a respectului pentru natură și o expresie a felului în care aleg să îmi trăiesc viața: cu grijă, răbdare și frumusețe.

Grădina în trepte din spatele casei tale cere multă muncă. Vorbește-ne despre legumele pe care le-ai cultivat. Ai și pomi fructiferi?

Grădina mea în trepte din spatele casei cere multă muncă, dar și multă bucurie. În fiecare an cultiv ardei grași, ardei iuți, roșii, castraveți, usturoi, dovleac și fasole, pe care îi pun și îi îngrijesc

singură, cu răbdare și atenție. Curățatul grădinii și al pomilor fructiferi primesc, însă, ajutor, pentru că aceste lucruri necesită forță și organizare. Pe lângă legume, am și pomi fructiferi: caise, pere, mere și chiar smochine. În plus, am și vița de vie, care dă struguri roz și negri, un adevărat răsfăț în grădină, și care necesită grijă constantă pentru a rodi frumos. Grădina mea nu este doar un loc de muncă, ci un spațiu al vieții și al învățării continue, unde natura și omul colaborează în armonie. Aceasta mă

leagă de rădăcinile mele și îmi amintește în fiecare zi de copilăria petrecută la sat, de respectul pentru pământ și de valoarea muncii proprii.

Ce faci cu surplusul de fructe și legume? Ne dai câteva rețete?

Surplusul de fructe și legume din grădina mea îl împart cu prietenii, vecinii, voluntarii și familia. Îmi place să văd bucuria altora când primesc roadele muncii mele, iar casa mea este mereu plină, în fiecare an, cu cămara încărcată de conserve tradiționale: gemuri, dulceață, compoturi, murături sau sosuri de legume. Printre rețetele mele preferate se numără: gem de caise și piersici, simplu, fără conservanți, doar cu puțin zahăr și timp de fiert până capătă consistența perfectă; dulceață de ardei iute, pentru cei care iubesc gustul intens și aromat; compot de mere și pere, care păstrează gustul natural al fructelor, murături asortate cu castraveți, ardei, conopida și gogonele care merg perfect lângă mesele tradiționale de iarnă, sosuri de roșii pentru iarnă, care aduc vara în farfurie chiar și în decembrie. Fiecare conservă este făcută cu grijă și dragoste, păstrând gustul autentic și aroma grădinii mele. Pentru mine, a da mai departe ce am cultivat și a păstra tradiția este la fel de important ca munca în grădină.

Grija față de om este principalul obiectiv al asociației tale. Ce proiecte ai legate de persoane în dificultate și de ocrotirea naturii?

Grija față de om este, într-adevăr, principalul obiectiv al asociației noastre „Uniți Reușim”. Ne concentrăm pe sprijinirea persoanelor aflate în dificultate: familii cu copii, persoane vulnerabile sau bătrâni singuri. În cadrul asociației derulăm proiecte

concrete: oferim ajutor financiar, materiale pentru locuințe, haine, alimente și tot ce este necesar pentru a le îmbunătăți viața. Un proiect de suflet este campania „Adoptă un salon la Reșița”, prin care renovăm, reamenajăm și echipăm medical cele trei staționare, pentru ca pacienții să beneficieze de condiții decente

și sigure. În paralel, continuăm să mobilizăm comunitatea și voluntarii pentru a sprijini cât mai mulți oameni și pentru a le reda demnitatea și speranța. Pe lângă grija față de oameni, avem proiecte dedicate și protejării naturii și patrimoniului, precum acțiuni de curățenie, promovarea căii ferate Oravița-Anina și a valorilor Banatului Montan. Credem că omul și natura sunt interdependenți: doar într-o comunitate sănătoasă, în care oamenii sunt ajutați și educați, putem păstra și respecta mediul înconjurător

Ce ai dori să transmiți cititorilor din comunitatea română a Serbiei?

Aș dori să transmit cititorilor din comunitatea română a Serbiei că puterea unei comunități vine din implicarea fiecăruia dintre noi. Fiecare gest de bunătate, fiecare acțiune de voluntariat și fiecare moment în care ne sprijinim unii pe alții contează. Nu trebuie să faci lucruri mari ca să schimbi ceva; chiar și micile contribuții, atunci când vin din suflet, fac diferență. Vreau să îi încurajez să își păstreze rădăcinile și tradițiile, să iubească locul în care trăiesc și să aibă grijă unii de alții. Natura, oamenii, cultura noastră — toate acestea sunt daruri pe care le moștenim și pe care trebuie să le transmitem mai departe generațiilor viitoare. Împreună, chiar și cu pași mici, putem construi o comunitate mai unită, mai puternică și mai frumoasă.

Maria Radu NOVAC